

Wiosna na wsi.

Dzień 2.

Tyle stóp , ile kroków.

•• Ćwiczenia ortofoniczne na podstawie wiersza Teresy Fiutowskiej Podwórkowa awantura.

Kura gdacze, kaczka kwacze –
goni kurę mokrą raczej.

Gęś też syczy, kogut pieje.

Gwałtu! Rety! Co się dzieje?

Ryczy krowa, świnia kwiczy,
a indyk się rozindyczył.

Kot mysz goni, głośno miauczy.

– Dość awantur! Już wystarczy!

Tak pies Burek głośno szczeka
i już słychać go z daleka.

Koza meczy:

mee, mee, mee...

– Czego psisko mądrzy się?

Dla ochłody – wiadro wody
poleją na głowy, brody!

Wyszły z mody awantury!

A sio, gęsi, a sio, kury! –

Powiedziała, co wiedziała,
białą brodą pokiwała,
pochyliła nisko rogi.

– Cisza! Spokój! Zejść mi z drogi!

Awantura się skończyła,
bo ta koza groźna była.

N. wyjaśnia niezrozumiałe zwroty, a następnie pyta:

-- Które zwierzęta brały udział w podwórkowej awanturze?

-- Jakie zwierzę próbowało je uspokoić? W jaki sposób to zrobiło?

N. zwróca uwagę na głosy, jakie wydawały zwierzęta

Opowieść ruchowa przy muzyce – Wycieczka na wieś.

Odtwarzacz CD, nagranie wesołej melodii, bębenek.

Nadeszła wiosna. Na wsi jest zielono i radośnie. (Dzieci maszerują za N. w rytmie wybranego przez niego nagrania wesolej melodii). Odwiedzamy wiejską zagrodę. Straszny tutaj gwar.

Widać domowe zwierzęta: owce, krowy, świnie, kaczki, gęsi, kury, indyki. (N. wymienia nazwy gatunków zwierząt, dzieci naśladują ich charakterystyczne głosy).

Patrzcie, przyfrunęły bociany. Wysoko na dachu domu mają swoje gniazdo. (Dzieci robią daszek nad oczami, spoglądają w górę. Następnie w rytmie bębienka poruszają się za N., naśladując charakterystyczne ruchy i klekot bociana).

Za płotem gospodarstwa widać pole. Rośnie na nim zboże. Zamieniamy się w trawy i kłosa zbóż. (Dzieci przechodzą do przysiadu, słysząc ciche dźwięki bębienka. Na hasło: Rośniemy, dźwięki stają się coraz głośniejsze, dzieci powoli wstają).

Na łące pojawiają się zające. Małe zajączki chcą się bawić. Chowają się w trawie. Widać ich duże uszy. (Charakterystyczny rytm bębienka zachęca do podskoków – dzieci naśladują ruchy zajączków.

Ponownie słysząc nagranie wesolej melodii). W ogrodach kwitną piękne kwiaty, ich kielichy otwierają się do słońca. (Unoszą ręce w górę, naśladują otwierające się do słońca kielichy kwiatów). Za domem jest sad. Przez chwilę odpoczniemy w cieniu drzew, słuchając świergotu ptaków.

(Dzieci kładą się na plecach. Umieszczają ręce na przeponie i miarowo oddychają).

Długi, krótki – ćwiczenia w mierzeniu długości.

- Ćwiczenia dotyczące zrozumienia stałości miary.

Osiem skakanek w dwóch różnych kolorach. (tasiemki , sznurki)

N. układa ze skakanek dwie drogi (każda składa się z czterech skakanek w tym samym kolorze, np. droga czerwona i droga żółta).

- Dwie drogi równoległe.

N. pyta:

-- Czy obie drogi mają taką samą długość?

Jedna z dróg zakręca.

— — — —

—V—

-- Czy teraz drogi mają taką samą długość?

-- Dlaczego uważacie, że czerwona droga jest dłuższa?

N. wraca jeszcze raz do pierwszego przypadku.

-- Czy drogi mają taką samą długość?

-- Dlaczego tak uważacie?

Jedna z dróg zakręca.

-----

^ ^

-- Czy drogi nadal mają taką samą długość?

-- Jak można udowodnić, że są tej samej długości?

(Drogi mają taką samą długość, bo nadal są te same cztery skakanki, tylko przesunięte).

- Mierzenie szerokości dywanu stopa za stopą.

Mały dywan.

Każde dziecko mierzy szerokość dywanu, stawiając stopę przed stopą (palce jednej stopy dotykają pięty drugiej stopy) i głośno licząc.

-- Dlaczego wyszły wam różne wyniki?

-- Czy wasze stopy są jednakowej długości?

- Mierzenie długości dywanu krokami.

Mały dywan.

Każde dziecko mierzy długość dywanu krokami, które głośno liczy.

-- Dlaczego wyszły wam różne wyniki?

-- Z czym jest związana długość waszych kroków? (Ze wzrostem).

- Pokaz linijki, miarki krawieckiej.

Linijka, mały dywan.

N. mierzy linijką długość małego dywanu.

- Karta pracy, cz. 4, s. 7.

Olek i Ada zastanawiają się, która tasiemka jest dłuższa. Zastanówcie się, jak to sprawdzić.

Kolorowanie tasiemek. Kończenie rysowania kurcząt według wzoru. Kolorowanie trzeciego kurczęcia, licząc od prawej strony.

Ćwiczenia.

Gazety, tamburyn, gwizdek.

Dzieci biegają z wymijaniem się i potrząsaniem gazetami trzymanymi oburącz w górze. Na mocne uderzenie w tamburyn i zapowiedź: Burza, zatrzymują się i – przyjmując dowolną pozycję – chronią się przed zmoknięciem, wykorzystując gazetę.

Część główna.

- Stają w rozkroku, trzymając oburącz złożoną gazetę – w skłonie w przód wymachują gazetą w tył i w przód. Po kilku ruchach prostują się i potrząsają gazetą w górze.

- Wykonują klęk podparty, dłonie mają na gazecie, skierowane palcami do wewnątrz – przy zgiętych w łokciach rękach opadają tułowiem w przód, dotkają gazety brodą i powracają do pozycji wyjściowej.

- W leżeniu przodem – unoszą gazety trzymane za końce oburącz (ręce zgięte w łokciach, skierowane w bok), dmuchają na gazety i wprowadzają je w ruch.

- Kładą gazety na podłodze, zwijają je po przekątnej w rulonik i przeskakują przez nie bokiem z jednej strony na drugą, od jednego końca do drugiego

W staniu, ruloniki trzymają za końce, z przodu – przekładają nogę przez rulonik, wytrzymują w staniu jednonóż, wykonując dowolne ruchy uniesioną nogą, a następnie tą samą drogą przejście do pozycji wyjściowej (ćwiczenie należy wykonać prawą nogą i lewą nogą, na zmianę).

Ugniatają gazety tak, aby powstały kulki (piłki) – rzucają kulkami i chwytają je w miejscu, w chodzie, w biegu; rzucają i chwytają, wykonując dodatkowe zadania, np.: przed chwytem wykonują klaśnięcie, dotykają ręką podłogi, robią rękami młynek, wykonują obrót itp.

- W leżeniu przodem – przetaczają kulki z ręki do ręki, podrzucają kulki oburącz, jednorącz.

- Maszerują z kulką na głowie i tworzą dwa szeregi oddalone od siebie o 5 lub 6 kroków.

- Wyścigi szeregów – dzieci poprawiają swoje kulki i wkładają między kolana. Na sygnał zamieniają się miejscami, skacząc obunóż skokiem kangura. Wygrywa szereg, w którym zawodnicy pierwsi ukończyli wyścig i nikt w czasie skoków nie zgubił kulki. Zabawę powtarzamy kilka razy.

Możemy wprowadzić współzawodnictwo przy jednakowej liczbie uczestników w zespołach.

Część końcowa.

- Ćwiczenia korektywne i uspokajające.

Dzieci maszerują we wspięciu na palcach, z kulką na głowie, i przechodzą do siadu skrzyżnego.

- W siadzie skrzyżnym – wykonują skręty głową w prawo, w tył i w lewo, w tył.

- W siadzie podpartym, kolana mają rozchylone, kulki położone między stopami – podrzucają kulki stopami, chwytają rękami.

- W marszu, kulki trzymane w dłoni (prawej, lewej) – ćwiczenie oddechowe – wykonują wdech nosem i próbują zdmuchiwać kulki z dłoni.

- Karta pracy, cz. 4, s. 8.

Kolorowanie tak samo puzzli ze zdjęciami dorosłych zwierząt i ich dzieci. Nazywanie mam i ich dzieci. Czytanie całościowe nazw zwierząt przedstawionych na zdjęciach (5-latki) lub samodzielne (6-latki). Naklejanie ich zdjęć w odpowiednich miejscach.

- Karta pracy Nowe przygody Olka i Ady. Litery

i liczby, cz. 2, s. 68.

Czytanie tekstu indywidualnie przez dzieci.

Odszukiwanie zdjęć zwierząt i naklejanie

ich w odpowiednich miejscach.